

Liber

etiā vita ei⁹ sup terrā: post resurrectionē i .xl dieb⁹. Et iste numer⁹ frequentissim⁹ i scripturis ad insinuandū mysteriū pfectionis in q⁹ driptito mō. H⁹nt em̄ quāndā pfectionē decē ⁊ ea q⁹ter multiplicata faciunt q⁹draginta. A vespe autē sepulture vsq⁹ ad diluculū resurrectionis .xxxvij. hore sunt: qui ē quadrat⁹ senari⁹. Refert autē ad illā rōnē simpli ad duplū vbi est coaptatiōis maxima psonantia. Duo decim em̄ ad .xxiij. simplō ad duplū ueniūt et sunt .xxxvij. nor tota cū die toto ⁊ nocte tota: nec h⁹ sine illo sacramēto q⁹ supra memorauit. H⁹ō absurde q⁹pe spm̄ dici cōpam⁹: corpus autē nocti. Dificū em̄ corp⁹ in morte ac resurrectione ⁊ spūs nri figurā: ⁊ corpis gerebat exēplū. Tria sic g⁹ apparet illa ratio simpli ad duplū i horis .xxxvij. cū .xij. pferūt ad .xxiij. Et hor⁹ quidē numero⁹ causas: cur in scripturis posite sint: pōt ali⁹ alias indagare: vel q⁹bus iste q⁹s ego reddidi pponende sint: vt eq⁹ pbabiles: vel istis etiā pbabiliores: frustra tū eos esse in scripturis positos: ⁊ nullas causas esse mysticas: cur illic isti nūeri cōmementent: nemo tā stult⁹ ineptusq⁹ p⁹derit. Ego autē quas reddidi vel ex ecclesie auctoritate a maiorib⁹ traditas: vel ex diuinaz testimonio scripturaz: vel ex rōne numero⁹ similitudī nūq⁹ collegi. Cōtra rōnē nemo sobri⁹: cōtra scripturas nemo xpianus: p⁹tra ecclesiā nemo pacificus senserit.

De signis ⁊ pfigurationib⁹ que aduentū domini pcesserunt. Ca. VII

De sacramentis: hoc sacrificiū: h sacerdos: hic deus: ante q⁹ missus ueniret: fact⁹ ex femia: oia que sacrata q⁹ mystice p⁹ib⁹ nris p euāgelica miracula apparuerūt: siue q⁹ p ipos facta sunt: similitudines hui⁹ fuerūt: vt ois creatura factis quodam mō loqueret vniū futuz in quo eēt salus vniuersoz a morte sp⁹aradoz. Quia em̄ ab vno vero deo ⁊ sūmo p impietatis iniquitatē resiliētes ⁊ dissonātes deflexeram⁹ ⁊ euaueram⁹ in multa discissi p multa: ⁊ inherentes i multis: optebat nutu ⁊ impio dei miserantis: vt ipa multa ventuz cōclamarēt vniū: et a multis cōclamat⁹ ueniret vnus: ⁊ multa ptestarent⁹ uenisse vniū: ⁊ a multis exonerati ueniremus ad vniū: ⁊ multis pctis in aīa mortui: et ppter pctm̄ in carne morturi: amarem⁹ sine pctō mortuū in carne p nobis vniū: et in resuscitatū credentes: ⁊ cū illo p fide ⁊ spiritu resurgētes: iustificarem⁹ in vno iusto facti vniū: nec in ipa carne nos resurrecturos desperarem⁹: cū multa mēbra intuerem⁹ p⁹

cessisse caput vniū: in quo nūc p fidē mūdati: et tūc p spēm reintegrati: ⁊ p mediatorē deo recōciliati heremus vni: fruamur vno: per maneamus vniū.

De filio dei q⁹ i forma dei ⁊ i forma serui vna psona ē xpi. Ca. VIII

Scipe fili⁹ dei: verbū dei: ⁊ idez ipse mediator dei ⁊ hoim filius hois: cōlis patri p diuinitatis vnitatē: ⁊ p⁹iceps nri p hūanitatis susceptionē: p⁹emiter pellans p nobis: p id q⁹ hō erat: nec tū tacet quod de⁹ cū pfe vniū erat: inter cetera ita loquit⁹. Hō p hie autē rogo inqt tū: sed et p eis qui credituri sunt p verbū eoz in me: vt omnes vniū sint: sicut tu p⁹ in me: ⁊ ego in te: vt et ipi in nobis vniū sint: vt mund⁹ credat: q⁹ tu me misisti. Et ego claritatē quā dedisti mihi: dedi eis: vt sint vniū: sic ⁊ nos vniū sumus. Job. 17

De vnitatē ecclesie in deo p geminā dilectionē: cui formam p⁹bent vnitatis p⁹is ⁊ filij ⁊ spūs sancti. Ca. IX

On dixit: ego ⁊ ipi vnus: q⁹uis p id n q⁹ eccleie caput ē: ⁊ corp⁹ ei⁹ ecclesia posset dicere: ego ⁊ ipi nō vnus sed vnus: q⁹ caput ⁊ corp⁹ vnus ē xps: s⁹ diuinitatē suā p⁹subalē patri oñdens hoc ait: p⁹ q⁹ d⁹ alio loco dicit. Ego ⁊ p⁹ vniū sum⁹: in suo genere: hoc ē in eiusdem nature cōsubali parilitate: vult eē suos vniū. S⁹ in ipō q⁹ in seipis nō possent: dissociati ab inuicē p diuersas voluptates ⁊ cupiditates: ⁊ imundiciā pctōz: vnde mundan⁹ p mediatorē: vt sint i illo vniū. Hō tū p eandē naturā qua hoies ex hoibus mortalib⁹ equales angelis sūt: sed etiā p eandē caritatē in eandē beatitudinē cōspirantes cōcordissimā volūtate in vniū spm̄: quodāmō igne caritatis conflata. Ad hoc em̄ valet q⁹ ait. Et sint vniū: sicut ⁊ nos vniū sum⁹: vt quēadmodū p⁹ ⁊ filius: nō tū equalitate substātie: s⁹ etiā volūtate vniū sūt. Ita ⁊ h⁹: inter quos ⁊ deū: mediator ē filius: nō tū p id quod eiusdē nature sunt: s⁹ etiā p eandē dilectionis societate vniū sint. De idē ipm̄ q⁹ mediator est: p quē recōciliamur deo: sic indicat. Ego inqt in eis: ⁊ tu in me: vt sint psummati in vnum. Job. 10

De mediatore ad mortē diabolo: ⁊ mediatore ad vitā iesu chris⁹to. Ca. X

Ecce vera pax: ⁊ cuz creatore nro nobis firma cōnerio: purgatis ⁊ recōciliatis p mediatorē vite: sic maculati ⁊ alienati ab eo recesseram⁹ p mediatore: ē mortis. Sicut em̄ diabolus sub⁹ hoim

Gal. 4

Job. 17

Job. 10

Job. 17

Ibidē